

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.401 van 2 juni 2015
in de zaak A. 208.135/X-15.375.**

- In zake :
1. Etienne DE SMET
 2. Simonne DE CLERCK
- bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marleen Ryelandt
kantoor houdend te 8000 Brugge
Oostendsesteenweg 267
bij wie woonplaats wordt gekozen
- tegen :
1. de STAD DENDERMONDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter De Smedt en Karin De Roo
kantoor houdend te 9000 Gent
Kasteellaan 141
bij wie woonplaats wordt gekozen
 2. het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Veerle Tollenaere
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 4 maart 2013, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 26 oktober 2012 houdende goedkeuring van het rooilijn- en onteigeningsplan “buurtweg nr. 88 Oude baan (deel), buurtweg nr. 89, voetweg nr. 66 (deel) en voetweg nr. 89 (deel)” van de stad Dendermonde.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 224.658 van 16 september 2013 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 januari 2015.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marleen Ryelandt, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Karin De Roo, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Leen Lippevelde, die *loco* advocaat Veerle Tollenaere verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekers zijn eigenaars van een grond met woning die is gelegen aan de Hunnenbergstraat 19 te Dendermonde op percelen die kadastraal bekend zijn onder sectie B, nrs. 920/f en 920/g. Aan de rechterkant ervan grenst voetweg nr. 89.

4. Op 16 juni 2010 stelt de gemeenteraad van Dendermonde het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: het GRUP) nr. 9 “Hullenberg” met bijhorend onteigeningsplan definitief vast.

Inneming 78 van dit onteigeningsplan heeft betrekking op een deel (72,27 m²) van perceel nr. 920/g van de verzoekers.

5. In het gemeenteraadsbesluit van 16 juni 2010 wordt het advies van 11 mei 2010 van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: Gecoro) weergegeven waarin de onder anderen door de verzoekers tijdens het openbaar onderzoek gemaakte bezwaren worden besproken en weerlegd. Inzake het bezwaarschrift van de verzoekers wordt in dit advies het volgende gesteld:

“De Smet Etienne

Eigenaar perceel 920G - onteigening 78

- a) Er wordt een ring rond het kerkhof aangelegd. Hierdoor komt men dichter bij de bewoners van de Hunnenbergstraat met meer lawaai- en milieuhinder tot gevolg. Waarom wordt dit niet tussen VPK en het kerkhof gelegd?

Het stadsbestuur van Dendermonde wil al het vrachtwagenverkeer uit de Hunnenbergstraat en Varenbergstraat krijgen zodat dit terug veilige en aangename woonstraten worden. Verschillende opties voor de ontsluiting van VPK4 werden daartoe onderzocht. Tussen VPK en het kerkhof is dit niet mogelijk omdat het te smal is. De bochten geven hier problemen om vrachtverkeer in twee richtingen toe te laten

Waarom wordt een stuk van onze tuin onteigend? Men geraakt nu al niet van zijn oprit door wachtende vrachtwagens. Men draait nu ook al af naar de laadkade. Waarom geeft VPK zelf geen grond af?

Om een verbinding te maken voor vrachtwagens van de nieuwe weg ten zuiden van het kerkhof naar VPK4 toe en dit veilig in te richten met behoud van een aparte voetweg 89 is een kleine inname nodig van de voor- en zijtuin van bezwaarindiener.

Er zal geen vrachtverkeer meer door de Hunnenbergstraat mogen rijden.

Ook VPK is opgenomen in het onteigeningsplan (bv. inneming 79)

- b) Voetweg 89, die de Oude Baan met de Hunnenbergstraat verbindt, is een veilige weg voor fietsers en voetgangers. Dit mag men niet zomaar wegdoen. Op de Varenbergstraat, Hunnenbergstraat en Oude Baan ziet men overdag niemand op straat omdat het onveilig is door snel rijdende vrachtwagens. Er is nergens een fietspad of voetpad.

In het RUP wordt ofwel een aparte bedding voor de voetweg opgenomen ofwel wordt deze in het openbaar domein opgenomen. Het RUP voorziet dus het behoud van deze voetweg en ruimte om deze veilig in te richten. Het stadsbestuur wenst eerst investeringen te doen om het vrachtverkeer uit de woonstraten te halen. Nadien zal een rioleringsproject in deze straten volgen waarbij een vernieuwde veilige aanleg van de wegen zal bijhoren.

- c) Waarom kan de laadkade van VPK4 niet ontsloten worden via de weide tussen Varenbergstraat en VPK4? Men zou beter ook hier parkeerruimte voor vrachtwagens voorzien i.p.v. dat ze naast mijn woning staan en om 3u 's nachts vertrekken na eerst tot 30 minuten warm te laten draaien. Er is hier geen controle op.

Op de achterliggende weide is ruimte genoeg. Het is daar momenteel toch maar een vuiligheid.

Dit is een oplossing op korte termijn maar de eindoplossing verwijdt alle vrachtverkeer uit de straten.

- d) Op de plannen staat waterloop maar er liggen enkel twee grachten die eens mogen gekuist worden zodat ze veel water kunnen houden.

In het kader van rioleringswerken in de Varenbergstraat wil het stadsbestuur deze waterloop valoriseren voor regenwater buffering.

- e) Men wil zoveel mogelijk bochten wegwerken met de bedoeling om sneller te laten rijden of tot tegen de gevels van de huizen?

Het is geenszins de bedoeling om sneller vrachtverkeer in deze omgeving te faciliteren. Het RUP voorziet enkel de afbakening van het openbaar domein. De inrichting van dit openbaar domein is een ander facet welk nog op heel wat plaatsen in detail zal moeten uitgewerkt worden. Verkeersveiligheid zal hierbij een belangrijke doelstelling blijven.

Er zijn geen aanpassingen nodig aan het RUP.”

6. De innemingen 78 en 79 waarin de voetweg 89 is gelegen, worden volgens het grafisch plan bij het GRUP aangeduid als een “zone voor

openbaar domein” (artikel 8) die volgens de stedenbouwkundige voorschriften de volgende bestemming heeft:

“Deze zone vervult enerzijds een verkeersfunctie voor gemotoriseerd en niet gemotoriseerd verkeer. De zone is dan ook bestemd voor de aanleg van openbare wegen, voetwegen en pleinen. Ook spoorinfrastructuur is in deze zone toegelaten.

Anderzijds is deze zone ook bestemd voor aanleg van openbare groenzones en openbare nutsvoorzieningen.”

7. Op 16 september 2010 keurt de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen het GRUP nr. 9 “Hullenberg” met bijhorend onteigeningsplan van de stad Dendermonde goed. Van dit goedkeuringsbesluit wordt melding gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 12 oktober 2010.

8. “Gelet op het feit dat het onteigeningsplan horende bij het RUP opgemaakt is op basis van het GRB met de administratieve percelen en dat deze zijn gebaseerd op de kadastrale percelen afkomstig van het Ministerie van Financiën” en “[o]verwegende dat het daarom aangewezen bleek om bijkomend rooilijnplannen op te maken [...] ter uitvoering van dit RUP Hullenberg, zodat de rooilijn en bijhorende grondverwervingen worden aangeduid op een gedetailleerd opmetingsplan van de bestaande toestand en de rooilijn ondubbelzinnig vastligt ten opzichte van gebouwen, afsluitingen, e.d.”, besluit de gemeenteraad van de stad Dendermonde op 21 september 2011 tot de voorlopige vaststelling van de rooilijn- en onteigeningsplannen van de in het GRUP begrepen wegen.

Uit het “plan 8: voetweg nr 89/deel” blijkt dat het perceel nr. 920/g van de verzoekers nu nog slechts voor 50,69 m² is begrepen in de onteigening (inneming 78).

9. Over de voornoemde rooilijn- en onteigeningsplannen wordt van 5 oktober 2011 tot en met 4 november 2011 een openbaar onderzoek gehouden. De verzoekers dienen geen bezwaar in.

10. Bij besluit van 7 december 2011 stelt de gemeenteraad van Dendermonde de rooilijn- en onteigeningsplannen definitief vast.

Luidens artikel 4 van dit besluit zal “[h]et dossier met de plannen 6 tot en met 8 [...] voor advies voorgelegd worden aan de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen, conform de bepalingen van de wet op de buurtwegen van 10 april 1841”, en zal “[d]e deputatie [...] het dossier en het advies doorsturen naar de minister ter bekrachtiging”.

11. Op 28 juni 2012 verleent de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een gunstig advies “voor de rooilijn- en onteigeningsplannen nrs. 6 tot en met 8”.

12. Op 26 oktober 2012 keurt de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport het rooilijn- en onteigeningsplan “buurtweg nr. 88 Oude baan (deel), buurtweg nr. 89, voetweg nr. 66 (deel) en voetweg nr. 89 (deel)” van de stad Dendermonde goed, verklaart hij dat “[h]et algemeen nut [...] de onteigening van de onroerende goederen, aangegeven op het onteigeningsplan[, vordert]” en verleent hij “[a]an de stad Dendermonde [...] machtiging tot onteigenen”. Dit is het bestreden besluit, waarvan melding wordt gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 7 december 2012 en waarin onder meer het volgende wordt overwogen:

“Gelet op het koninklijk besluit van 24/2/1977 houdende goedkeuring van het gewestplan Dendermonde; gedeeltelijk opgeheven door het gemeentelijk RUP ‘Hullenberg’ goedgekeurd door de deputatie op 16/9/2010;

[...]

Gelet op de beslissing van de gemeenteraad van de stad Dendermonde van 7/12/2011 waarbij het rooilijn- en onteigeningsplan ‘buurtweg nr. 88 Oude baan (deel), buurtweg nr. 89, voetweg nr. 66 (deel) en voetweg nr. 89 (deel)’ definitief werd aanvaard;

Gelet op voormelde beslissing van de gemeenteraad waaruit blijkt dat er tijdens het openbaar onderzoek 6 bezwaarschriften werd[en] ingediend;

Gelet op het gunstige advies van de deputatie van Oost-Vlaanderen, gegeven op 28/6/2012;

Overwegende dat het rooilijn- en onteigeningsplan ‘buurtweg nr. 88 Oude baan (deel), buurtweg nr. 89, voetweg nr. 66 (deel) en voetweg nr. 89 (deel)’ uitvoering geeft aan het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan;

Overwegende dat dit rooilijn- en onteigeningsplan kadert in de plannen voor de herinrichting van de ontsluiting van het bedrijventerrein en een optimalisatie van de inrichting van de aansluitende woonwijk; overwegende dat het RUP de stedenbouwkundige inrichting regelt via de stedenbouwkundige voorschriften maar dat de opmaak van een rooilijn- en onteigeningsplan, gebaseerd op een gedetailleerde opmeting, noodzakelijk was.”

De stad Dendermonde stelt de verzoekers bij aangetekende brief van 2 januari 2013 in kennis van het bestreden besluit. Bij die brief wordt een afschrift gevoegd van dit besluit en wordt aan de verzoekers, onder meer, medegedeeld dat “[h]et dossier [...] ter inzage [ligt] voor de onteigenden en voor de belanghebbende derden aan het loket topografie, administratief centrum, [...] vanaf maandag 7 januari 2013 tot en met dinsdag 5 februari 2013”.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep - voorwerp

13. In haar memorie van antwoord stelt de tweede verwerende partij dat de verzoekers hooguit belang kunnen hebben bij de vernietiging van het plan nr. 8. Verder betwisten de verwerende partijen het belang van de verzoekers omdat het bestreden besluit enkel de uitvoering is van het GRUP, dat zij niet hebben aangevochten.

14. De opgeworpen excepties behoeven geen antwoord aangezien, zoals hierna zal blijken, alle middelen worden verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

15.1. In het eerste middel voeren de verzoekers de schending aan van artikel 16 van de Grondwet, van artikel 1 van de wet van 26 juli 1962 ‘betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte’ (hierna: de wet van 26 juli 1962), van de

artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: de formelemotiveringswet), van de materiëlemotiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

15.2. De verzoekers wijzen erop dat zij enkel kennis hebben gekregen van het bestreden besluit met een “uittreksel” uit het goedgekeurde onteigeningsplan. Zij achten de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen geschonden wegens het ontbreken van betekening van de stukken waarnaar in de overwegingen van het bestreden besluit wordt verwezen, te weten het GRUP, het gemeenteraadsbesluit van 7 december 2011 waarbij voorliggend rooilijn- en onteigeningsplan definitief wordt aanvaard en het integrale rooilijn- en onteigeningsplan.

Daarenboven achten de verzoekers de materiële- en formelemotiveringsplicht geschonden omdat in de motivering van de bestreden beslissing enkel verwezen wordt naar stukken die niet gevoegd werden en de enkele verwijzing naar deze stukken maakt dat de motivering waarom het onteigeningsdoel moet worden uitgevoerd onduidelijk, niet afdoende en niet draagkrachtig is.

16. In hun memorie van wederantwoord herhalen de verzoekers dat enkel kan worden rekening gehouden met de in het besluit zelf opgenomen motieven. Elke andere motivering, die door de verwerende partijen, onder verwijzing naar het GRUP, geciteerd wordt, is een naderhand in de procedure ingeroepen motivering, dewelke niet vervat zit in het onteigeningsbesluit, en derhalve ook niet aan de orde is.

17. In hun laatste memorie benadrukken de verzoekers dat de in het middel geïssueerde stukken, die zij bij hun verzoekschrift hebben gevoegd, pas na ontvangst van het onteigeningsbesluit door de gemeente werden bezorgd aan hun raadsman, die ze hiertoe in het bijzonder heeft opgevraagd, juist met de bedoeling om de motivering van het onteigeningsbesluit te kennen.

Beoordeling

18. Artikel 16 van de Grondwet bepaalt:

“Niemand kan van zijn eigendom worden ontzet dan ten algemenen nutte, in de gevallen en op de wijze bij de wet bepaald en tegen billijke en voorafgaande schadeloosstelling.”

Artikel 1 van de wet van 26 juli 1962 bepaalt:

“Wanneer de Koning vaststelt dat de onmiddellijke inbezitneming van een of meer onroerende goederen ten algemenen nutte onontbeerlijk is, geschiedt de onteigening van die onroerende goederen overeenkomstig de navolgende regels.”

De artikelen 2 en 3 van de formelemotiveringswet bepalen:

“Art. 2. De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Art. 3. De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.”

19. De verzoekers betwisten niet dat het GRUP regelmatig werd bekendgemaakt meer dan twee jaar voor het bestreden besluit hen werd betekend.

De verzoekers betwisten evenmin dat zij er door de eerste verwerende partij toe werden uitgenodigd om het integrale dossier van het bestreden besluit te komen inzien in de brief waarmee dit besluit hen werd betekend.

Uit geen van de door de verzoekers geschonden geachte grondwettelijke en wettelijke bepalingen en evenmin uit de door hen geschonden geachte beginselen, volgt dat de kennisgeving van een onteigeningsmachtiging aan de eigenaars van onroerende goederen die door een voorgenomen onteigening worden getroffen, moet vergezeld zijn van de in het middel geviseerde stukken.

Overigens ontkrachten de verzoekers de in het auditorsverslag gedane vaststelling, dat zij op het ogenblik dat hen het bestreden besluit werd betekend “perfect op de hoogte” waren van het GRUP, niet door de enkele opwerping in hun laatste memorie dat de stukken daaruit die ze bij hun verzoekschrift hebben gevoegd pas door hun raadsman werden ontvangen na het nemen van het bestreden besluit.

20. Het eerste middel wordt verworpen.

B. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

21.1. In het derde middel voeren de verzoekers de schending aan van de in randnummer 15.1 vermelde rechtsregels “wegens het ontbreken van het algemeen belang”.

21.2. De verzoekers wijzen erop dat het gaat om een toegangsweg tot het bedrijf VPK, zijnde een privaat bedrijf. Aangezien de onteigening exclusief ten goede komt aan VPK geschiedt ze volgens de verzoekers voor privaat nut en niet voor het algemeen belang.

De verzoekers erkennen dat uit artikel 2.4.3, § 1, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) blijkt dat de onteigening tot verwezenlijking van een ruimtelijk uitvoeringsplan uit kracht van het decreet zelf geacht wordt van openbaar nut te zijn. Zij beroepen zich evenwel ten aanzien van het GRUP, dat enkel en alleen werd opgesteld in functie van één enkel bedrijf, op artikel 159 van de Grondwet om het buiten toepassing te laten verklaren. Volgens de verzoekers heeft de gemeente Dendermonde met het GRUP haar bevoegdheden overschreden en het bevoegdheidsterrein van de provincie betreden, aangezien het een regionaal bedrijventerrein betreft en aangezien de uitbreiding van VPK zal worden geregeld door middel van een provinciaal uitvoeringsplan. Volgens de verzoekers heeft de site van VPK een

bovenlokale schaal. Er is immers in het GRUP ook sprake van aanpassing en inrichting van een zone voor parking en kantoren en een zone voor open bebouwingen, die behoren tot de bovenlokale site van VPK. De verzoekers besluiten dat er voor het opstellen van het GRUP ten onrechte geen delegatie van bevoegdheden in toepassing van artikel 2.2.1, § 2, VCRO is gegeven.

Beoordeling

22.1. Ten tijde van het aannemen van het GRUP luidde artikel 2.2.1, § 2, eerste tot derde lid, VCRO als volgt:

“Een planningsniveau kan met instemming van alle op grond van de ruimtelijke structuurplanning bevoegde planningsniveaus een planningsinitiatief nemen voor de totaliteit van een bepaald gebied, ook al beschikt het daartoe niet over de noodzakelijke planningsbevoegdheden.

De instemming, vermeld in het eerste lid, wordt verleend door de Vlaamse Regering, de deputatie, respectievelijk het college van burgemeester en schepenen. Zij wordt schriftelijk gegeven, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering.

De instemming houdt in dat aan het initiërende planningsniveau de nodige planningsbevoegdheden worden gedelegeerd.”

22.2. Artikel 2.4.3, § 1, VCRO luidt als volgt:

“Elke verwerving van onroerende goederen, vereist voor de verwezenlijking van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, kan door onteigening ten algemenen nutte tot stand worden gebracht.”

De hiervoor geciteerde bepaling stelt een vermoeden van algemeen nut in voor de onteigening ter uitvoering van een ruimtelijk uitvoeringsplan. Derhalve moet het algemeen nut van de geplande onteigening ter uitvoering van een dergelijk plan, in beginsel aangenomen worden.

23. De verzoekers betwisten niet dat de onteigening vereist is voor de verwezenlijking van het GRUP, maar ze menen dat dit GRUP met toepassing van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten omdat de eerste verwerende partij bij het vaststellen ervan haar bevoegdheid te buiten zou zijn gegaan.

24.1. Omtrent de bevoegdheid van de eerste verwerende partij voor het vaststellen van het GRUP wordt in de door verzoekers neergelegde toelichtingsnota bij dit plan het volgende overwogen:

“1. Bevoegdheid tot opmaak RUP

Het bedrijf VPK werd opgenomen in de afbakening van het structuurondersteunend kleinstedelijk gebied van Dendermonde, samen met een gebied ten zuiden van de Varenbergstraat als uitbreiding van het huidige bedrijf. Uiteindelijk werd het bij de goedkeuring door de minister uit de afbakening gesloten. Er is nu wel een provinciaal RUP voor de uitbreiding van VPK in opmaak[.] Het huidige bedrijventerrein van VPK zelf is opgenomen in dit gemeentelijk RUP. Hoewel VPK een regionaal bedrijf is en in principe een provinciale bevoegdheid is, kan volgens het PRS een regionaal bedrijf met een lokale ruimtelijke problematiek geregeld worden via een gemeentelijk RUP. De plaatselijke ontsluiting van VPK is immers een lokaal knelpunt en betreft louter beperkte wijzigingen aan het bestaande BPA.”

24.2. Over de meergenoemde bevoegdheid wordt in het door verzoekers neergelegde verslag van de plenaire vergadering ter voorbereiding van het GRUP het volgende overwogen:

“bevoegdheid gemeente

De deputatie gaat akkoord met het gemeentelijk planinitiatief omdat hier louter lokale aangelegenheden geregeld worden. De delegatie van bevoegdheden naar de stad (cf. art. 2.2.1§ 2) is niet nodig. VPK is dan wel een regionaal bedrijf, maar conform het PRS (p.411) kan een regionaal bedrijf met een lokale ruimtelijke problematiek geregeld worden via een gemeentelijk RUP. De plaatselijke ontsluiting van VPK is een lokale problematiek.”

25. Het instellen van een annulatieberoep tegen een reglementair besluit is geen noodzakelijke voorwaarde in hoofde van de rechtzoekende om later de onwettigheid van datzelfde reglementair besluit met toepassing van artikel 159 van de Grondwet te kunnen inroepen. Niettegenstaande de bewijslast ter zake volledig bij hen ligt, laten de verzoekers in hun betoog met betrekking tot de onwettigheid van het GRUP na om de in randnummers 24.1 en 24.2 weergegeven verantwoording van de bevoegdheid van de eerste verwerende partij voor het vaststellen van het GRUP te bekritisieren. Door de ontoereikende

ontwikkeling van hun middel slagen de verzoekers er niet in het bewijs van de onwettigheid van het GRUP te leveren.

26. Met de enkele opwerping dat de onteigening het “privatief nut” van het bedrijf VPK zou dienen, weerleggen de verzoekers het uit artikel 2.4.3, § 1, VCRO voortvloeiende vermoeden van algemeen nut voor een onteigening ter uitvoering van een ruimtelijk uitvoeringsplan (randnr. 22.2) niet.

27. Het derde middel wordt verworpen.

C. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

28.1. In het tweede middel voeren de verzoekers de schending aan van de in randnummer 15.1 vermelde rechtsregels “wegens het ontbreken van onteigeningsnoodzaak”.

28.2. De verzoekers stellen dat een deel van hun voortuin wordt onteigend, enkel en alleen met de bedoeling om aan de vrachtwagens van VPK toe te laten gemakkelijker de terreinen van VPK op te rijden. Hierbij zullen de zware vrachtwagens dicht bij hun eigendom komen te rijden. Zij hebben dit reeds duidelijk geformuleerd in hun bezwaarschrift in het kader van het openbaar onderzoek over het GRUP. Aangezien er alternatieve oplossingen mogelijk zijn, blijkt volgens de verzoekers de noodzaak van de onteigening van een deel van hun voortuin niet. Zo is er nog voldoende vrije ruimte op de terreinen van VPK zelf die er voor zou kunnen zorgen dat het oprijden van de vrachtwagens vlot kan verlopen. De verzoekers hebben hun alternatieven reeds geformuleerd in hun bezwaarschrift dat zij indienden bij het openbaar onderzoek over het GRUP.

Volgens de verzoekers is de onteigening evenmin noodzakelijk als oplossing van een probleemsituatie. Het is immers niet gebleken dat het

indraaien van de vrachtwagens naar de ontsluitingsweg van VPK problemen gaf en de veiligheid van de omwonenden en van de verzoekers in het gedrang bracht.

De verzoekers stellen tot slot het volgende:

“De loutere overweging dat het te onteigenen perceel binnen de [omtrek] van het RUP valt, is niet voldoende om de noodzaak te motiveren (zie derde middel)

Met betrekking tot de tuinzone wordt er in het bestreden besluit zelfs niets vermeld.

Er is niet onderzocht of er andere oplossingen mogelijk waren, bijv de haag rond het kerkhof inkorten.

In de toelichtingsnota van het RUP werden er wat de ontsluiting van VPK betreft, wel verschillende oplossingen onderzocht, doch er is dan de keuze gemaakt voor een rondweg rond het kerkhof, voor het bereiken van de toegangen VPK 4 en VPK 6 en 7, zonder te motiveren waarom er een grotere draaicirkel nodig is en hiertoe de onteigening van een deel van de tuin van verzoekers noodzakelijk blijkt.

Verzoekers moeten al het RUP Hullenberg gaan doornemen, om te weten te komen welke ontsluiting voor VPK dan wel zal voorzien worden. Dit RUP en de voorziene stedenbouwkundige voorschriften, zijn verzoekers onbekend (zie eerste middel).”

29. In hun memorie van wederantwoord stellen de verzoekers dat het bezwaarschrift dat zij indienden bij het openbaar onderzoek over het GRUP niet afdoende werd beantwoord.

30. In hun laatste memorie benadrukken de verzoekers dat zij zich in hun derde middel ten aanzien van het GRUP op artikel 159 van de Grondwet beroepen.

Beoordeling

31. In zoverre het middel steunt op de gegrondheid van het eerste en het derde middel wordt verwezen naar de verwerping van die middelen hiervoor.

32. Met de verwerende partijen dient te worden vastgesteld dat de onteigeningsnoodzaak voor deze specifieke inneming op het perceel van de verzoekers besloten ligt in het definitief geworden GRUP.

33. De juistheid van de stelling van de verzoekers dat hun in het kader van het openbaar onderzoek over het GRUP ingediende bezwaarschrift niet afdoende zou zijn weerlegd, blijkt niet. De verzoekers laten immers na om de gemotiveerde weerlegging van hun bezwaarschrift door de Gecoro (randnr. 5), die door de gemeenteraad werd bijgetreden, in hun kritiek te betrekken.

Door de ontoereikende ontwikkeling van hun middel slagen de verzoekers er niet in het bewijs van de onwettigheid van het GRUP te leveren.

34. Het tweede middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden, elk voor de helft, verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee juni 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust